MENINGER

Er en middelmådig barnehage god nok?

Leserbrev: Lillesand Kommune har en svært presset økonomisk situasjon, og det skal derfor innføres tiltak. Administrasjonen foreslo i april til bystyret om å be rådmannen utrede å «justere bemanningsnorm i barnehager», som ett av 12 punkter som skal gjøre kommunens økonomi sunn igjen. Dette er, unnskyld språket, en tåkeformulering for å skjære ned i barnehagens stillinger eller å øke arbeidsbelastningen per ansatt, ved at det blir flere barn per voksen. Grunnlaget er bl.a. en sammenlikning mellom de ulike kommunene i fylket, og gjeldende bemanningssituasjon der. I tillegg er det trukket frem likheter med andre kommuner i den såkalte KOSTRA-gruppe 7. Etter vår oppfatning blir dette en avledning, fordi KOSTRA-grupperingen er basert på et begrenset utvalg likhetstrekk slik som kommunens størrelse, bundne kostnader per innbygger og frie disponible inntekter. Det sier således ingenting om barnehagenes vilkår, som er det relevante her. Det fins f.eks. ingen vurdering om hvorvidt barnehagesituasjonen er sammenliknbar i forhold til pedagogtetthet, barn med spesielle behov etc., og derfor er mye av det relevante sammenligningsgrunnlaget utelatt.

Lillesand Kommune ligger omtrent på landsgjennomsnittet for voksentetthet per barn, og vi ligger ca. på snitt med begge Agderfylkene. Poenget er som alltid at statistikken kan tolkes i den retning man finner mest hensiktsmessig, og her blir altså statistikken brukt som middel til å forsvare handlingen. Det sies dessverre lite, om noe i det hele tatt, om de profesjonelle faglige vurderingene rundt nedskjæringer i barnehagene. Dette er et problem i forhold til å skulle fatte en opplyst beslutning.

At kommunens økonomi ikke er sunn, synes vi er veldig synd, men det er barna som er i den mest sårbare situasjonen. Vår oppgave i denne sammenheng er å sørge for at barnas behov er ivaretatt i henhold til gjeldende profesjonelle føringer, basert på nasjonale og lokale anbefalinger fra fagfolkene. Tanken om at dersom man klarer 18 barn på én avdeling, så kan man også klare 19 osv., holder ikke. På ett punkt vil demningen briste, og konsekvensene kan bli store.

Belastningen på den enkelte ansatte vil øke. Barnas sikkerhet vil svekkes, og kvaliteten vil reduseres. De voksne skal ikke bare drive tilsyn, de skal også bidra med meningsfylt innhold, vise omsorg og være til stede for barna når de trenger det. Barnehagen er ikke en oppbevaringsplass. Samtidig legges det stadig høyere ambisjoner, fra sentralt hold, om barnehager som skal levere mer kvalitet.

Vi antar videre at grunnlaget for dagens bemanningsnorm i sin tid var resultat av en profesjonell faglig vurdering. Hva er det med situasjonen i dag, annet enn økonomien, som gjør at dette ikke er viktig lenger? Er det nå blitt slik at barnehagenes nivå kun skal avgjøres av kommunens økonomi? Vi kan ikke se at det har kommet nye forutsetninger i dag som skulle ugyldiggjøre den forrige vurderingen av bemanningsnormen.

Sektorsjef for skole og barnehage, Arnt Jørgen Eidsaa, og rådgiver for barnehage, Ole Morten Mouridsen, har skrevet et notat der det gjøres rede for mulige alternativer og der det anbefales å beholde dagens bemanningsnorm. Politikerne kan få dette notatet dersom det blir etterspurt, ellers vil det ikke komme frem i den politiske behandlingen. Vi anmoder derfor politikerne på det sterkeste om å etterspørre og studere dette notatet i forkant av neste bystyremøte, hvor denne saken skal tas opp, slik at de faglige vurderingene også kan komme frem.

En bemanningsnorm skal sikre nok voksne som gir barna trygghet, omsorg, utvikling og læring i barnehagen. Vi har allerede sett den negative konsekvensen av bortfall av vikarordningen. I tillegg ble ferieåpningen innskrenket vesentlig for et par år siden. Det vi aner her er en serie av nedskjæringstiltak som vil gå ut over barna. Samtidig er det lagt opp til at flest mulig barn skal i barnehage fra tidlig alder.

Barnehagene i Lillesand i dag har en bemanningsnorm som ligger omtrent helt på landsgjennomsnittet, er anbefalt av alle profesjonelle instanser, og som ligger i føringene og intensjonene fra sentralt hold. Basert på dette, ønsker vi virkelig at dagens bemanningsnivå nedgraderes til middelmådig? Svaret på spørsmålet er et unisont NEI.

Som foreldre til barnehagebarn utgjør vi en stor andel av kommunens innbyggere, tjenestemottagere og stemmeberettigede. Det er våre barn som står i fare for å bli tvunget inn i en middelmådig barnehagesituasjon dersom forslaget blir vedtatt. Dette kan vi ikke uten videre akseptere, og derfor håper og forventer vi at de folkevalgte tar dette til etterretning når saken snart skal opp til behandling.

Samarbeidsutvalgene
Blåbæråsen Barnehage,
Framsyn Barnehage,
Prestholt Barnehage
og Borketun Barnehage

Ikke rør museet

Leserbrev: Museumsnemda ved Lillesand by- og sjøfartsmuseum, som er et kommunalt oppnevnt utvalg, går sterkt imot enhver nedskjæring i budsjettet for 2015 både når det gjelder bestyrerstillingen og driften av museet.

Lillesand by- og sjøfartsmuseum er et viktig ansikt utad for Lillesand. Det besøkes av mange turister.

Museet har stått for spennende utstillinger og bokutgivelsen Junaiten i Lillesand som har vakt regional og nasjonal oppmerksomhet og anerkjennelse. Museet betyr også svært mye for mange av byens innbyggere. Ikke minst er omvisningene for barn og ungdom viktige.

Lillesand by- og sjøfartsmuseum må selvsagt også i fremtiden få være en viktig ressurs for byen vår.

Politikere: ikke rør tilskuddet til museet!

Museumsnemda ved Lillesand
by- og sjøfartsmuseum

Om å holde noe av en annnens liv i sine hender

Leserbrev: Kjære politikere! Vi er takknemlige for den jobben dere gjør som våre folkevalgte. Dere har et stort ansvar. Filosofen Løgstrup betegner ansvaret som «å holde en bit av en annens liv i sine hender.» Dere har mye i hendene; over 10 000 store og små innbyggere.

Som barnehagelærere har også vi et ansvar. Vi holder også noe av en annens liv i våre hender. Vi har et ansvar ovenfor Lillesand kommune også, kommunen er vår arbeidsgiver. Som ansatte i kommunen tilstreber vi hele tiden å være lojale. Lojale mot ledelsen og lojale mot medarbeiderne. Den aller største lojaliteten er det imidlertid barna som fortjener og har krav på. Barnas stemmer kan lett drukne i paragrafer og matematiske tabeller. Vi kjenner derfor en sterk etisk forpliktelse til å stå opp for barna. Om noen av samfunnets sterke menn blir tråkket på tærne beklager vi det, men når barn skal bæres frem, må blikket være rettet oppover.

Barnehagen som institusjon eksisterer ikke fordi den er samfunnsøkonomisk gunstig. Har man kun økonomibrillene på, er barnehagen et rent tapsprosjekt. Skolen også, og sykehjemmene. Det handler om menneskelige ressurser og samfunnets ønske om å skape en god verden, en god hverdag og et godt liv for innbyggerne.

Når det nå skal lages nytt budsjett og dere får mange innspill i forhold til kostnadskutt og reduserte utgifter; kan det være mulig å kjøre en verdidebatt mer enn en økonomidebatt? Kan vi snakke mer om hvilke verdier som skal være styrende i kommunen? «Unik, trygg og skapende» lyder kommunens visjon. I barnehagen har vi unike mennesker, de er forholdsvis små, men like fullt unike og med en ukrenkelig verdi som likeverdige mennesker. De små menneskene trenger mest av alt trygghet. Det krever menneskelige ressurser. De menneskelige ressursene koster penger, men vi må likevel ha nok av dem!

Det sies at det er dyrt å være fattig. Hvis vi ikke kan ta oss råd til å ivareta barna, vil vi tape mye på det på lang sikt. Sikkert økonomisk, men mest av alt menneskelig. Vi ønsker å gi barna det de trenger, det de fortjener og det de har krav på. Det er blant annet trygghet, humor, utfordring, støtte, opplevelser og erfaringer. Som «nyansatte» i livet trenger barna en «mentor», en som kan veilede dem på veien.

Kjære politikere; vi ber dere - ikke ta fra barna denne muligheten.

Janne Røer-Skaara
Enhetsleder i Framsyn

Kari Svendsen
Enhetsleder i Prestholt

Hilde Tellefsen
Enhetsleder i Blåbæråsen

Klakører - Hva er det?

Leserbrev: En lokalpolitiker har i et innlegg 14. oktober 2014 innført et nytt ord; nemlig «klakører». Han skriver blant annet «Høyre og klakørene vil ha bort eiendomsskatten».

Jeg tror han mener noe om at når politiske partier samarbeider, er det noe negativt. Nå er det nå en gang slik når det kommer til stykket, at små partier som for eksempel sosialistisk venstreparti (er det ikke det partiet hans heter?) og andre kanskje litt større partier samarbeider, så er det helt i samsvar med vestlige demokratiske spilleregler. Jeg skulle gjerne visst hvor herr bystyrerepresentant Justvik mener grensen for «klakører» er – har det noe å gjøre med antall stemmer partiene oppnår ved valg? I så fall er begrepet kanskje ikke så negativt – hans eget politiske ståsted tatt i betraktning.

Arne Lindeberg